A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (fellebbezési tanács)
2010. szeptember 15.

T-157/09. P. sz. ügy

Luigi Marcuccio
kontra
Európai Bizottság

„Fellebbezés — Közszolgálat — Tisztviselők — Kártérítési kérelem előterjesztésének ésszerű határideje — Elkésettség — Részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, részben nyilvánvalóan megalapozatlan kereset”

Tárgy: Az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének (első tanács) F-42/08. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2009. február 18-án hozott végzése (EBHT-KSZ 2009., I-A-1-35. o. és II-A-1-147. o.) ellen benyújtott és e végzés hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés.

Határozat: A Törvényszék a fellebbezést elutasítja. A Törvényszék L. Marcucciót kötelezi a saját, valamint a Bizottságnál a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Összefoglaló

1. Eljárás — Keresetlevél — Alaki követelmények
(A Bíróság alapokmánya, 21. cikk, első bekezdés, és 53. cikk, első bekezdés; a Törvényszék eljárási szabályzata, 138. cikk, 1. §)

2. Tisztviselők — Kereset — A személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése szerinti kérelem — A benyújtásra nyitva álló határidő
(EK 236. cikk; személyzeti szabályzat, 90. cikk és 91. cikk)

3. Tisztviselők — Kereset — Határidők — Intézményhez intézett kártérítési kérelem
(EK 236. cikk; a Bíróság alapokmánya, 46. cikk; személyzeti szabályzat, 90. cikk)

4. Tisztviselők — Kereset — Határidők — Intézményhez intézett kártérítési kérelem
(A Bíróság alapokmánya, 46. cikk; személyzeti szabályzat, 90. cikk)

5. Eljárás — Keresetindítási határidők — A keresetlevél ajánlott levélben történő kézbesítése
(A Törvényszék eljárási szabályzata, 39. cikk, 1. §, és 100. cikk, 3. §)

1. A Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése értelmében, amely ugyanezen alapokmány 53. cikke első bekezdésének megfelelően a Törvényszék előtti eljárásra is alkalmazandó, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 138. cikkének 1. §-a szerint a keresetlevélnek tartalmaznia kell többek között a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ezért abban ki kell fejteni azt a

jogalapot, amelyre a keresetet alapították, így nem felel meg az említett alapokmányban és az említett eljárási szabályzatban támasztott követelményeknek, ha arra csak elvontan utalnak. Továbbá ezen – akár rövid – ismertetésnek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye, hogy egyrészt az alperes előkészítse védekezését, másrészt a Törvényszék – adott esetben további erre vonatkozó információ nélkül – határozzon a keresetről.

Ahhoz, hogy valamely kereset, illetve – pontosabban – valamely jogalap elfogadható legyen, a jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás megkövetelik, hogy azok a lényeges ténybeli vagy jogi körülmények, amelyeken a kereset alapul, legalább röviden, de összefüggően és érthetően kitűnjenek magából a keresetlevélből. E tekintetben nem a Törvényszék feladata az első jogalap alátámasztása érdekében előadott valamennyi körülményt megvizsgálni annak eldöntése érdekében, hogy ezek a körülmények egyúttal a második jogalapot is alátámaszthatják-e.

(lásd a 27. pontot)

Hivatkozás:

a Törvényszék T-16/09. P. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2010. március 23-án hozott végzésének 15. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

2. A tisztviselő és az őt alkalmazó vagy korábban alkalmazó intézmény közötti kártérítési jogviták – ha a kár az érintett és az intézmény közötti munkaviszonyra vezethető vissza – az EK 236. cikk (amelynek tartalma azonos az EUMSZ 270. cikkével), valamint a személyzeti szabályzat 90. és 91. cikkének hatálya alá tartoznak.

Az a körülmény, hogy az EK 236. cikk és a személyzeti szabályzat 90. cikke nem szab meg határidőt a kártérítési kérelem benyújtásának időpontjára nézve, nem teszi jogszerűtlenné az ilyen kérelem ésszerű határidőn belül történő benyújtásának megkövetelését. E rendelkezések alkalmazása során ugyanis, különösen kártérítési kérelem esetében, tiszteletben kell tartani az Európai Unió jogának általános elveit, mint amilyen jogbiztonság és a bizalomvédelem elve. Márpedig ezen általános jogelvek a jogszabály hallgatása esetén megakadályozzák, hogy az intézmények, természetes vagy jogi személyek határidő nélkül lépjenek fel, veszélyeztetve ezáltal többek között a már kialakult jogi helyzetek stabilitását, és megkövetelik az ésszerű határidő betartását.

Így valamely uniós intézmény által az alkalmazottainak okozott kár kiváltó okának ésszerű határidőn túli megkérdőjelezése hatással van az említett intézmény és alkalmazottai közötti jogviszonyok biztonságára, és időben túlságosan távoli kiváltó okhoz kapcsolódó költségeket ró az Európai Unió költségvetésére. Ennélfogva a jogbiztonság elve megköveteli, hogy az alkalmazottak az uniós intézmény által a köztük fennálló kapcsolattal összefüggésben nekik okozott kár bekövetkezése után ésszerű határidőn belül nyújtsák be kártérítési kérelmüket.

(lásd a 40–43. pontot)

Hivatkozás:

a Törvényszék T-144/02. sz., Eagle és társai kontra Bizottság ügyben 2004. október 5-én hozott ítéletének (EBHT 2004., II-3381. o.) 62. pontja; a Törvényszék T-114/08. P. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2009. június 26-án hozott végzésének (EBHT-KSZ 2009., I-B-1-53. o. és II-B-1-313. o.) 12. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; a Törvényszék fent hivatkozott, Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2010. március 23-án hozott végzésének 34. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

3. A tisztviselő és az őt alkalmazó vagy korábban alkalmazó intézmény közötti kártérítési jogviták – ha a kár az érintett és az intézmény közötti munkaviszonyra vezethető vissza – az EK 236. cikk hatálya alá tartoznak, nem pedig a Bíróság alapokmánya 46. cikkének hatálya alá. Az utóbbi rendelkezésben előírt ötéves elévülési határidő tehát nem képezi a szóban forgó keresetindítás határideje ésszerűsége

értékelésének szempontját, hanem ezen értékelés során legfeljebb releváns összehasonlítási szempont, mivel ezen elévülési határidő hivatott az Európai Unióval szemben indított kártérítési keresetek esetén a jogbiztonság védelmét is biztosítani. Ebből következően az a körülmény, hogy az érdekeltek a kifogásolt jogi helyzetről való tudomásszerzést követő öt éven belül nyújtanak be kérelmet, nem elegendő annak megállapításához, hogy az említett kérelmet ésszerű határidőn belül nyújtották be.

(lásd a 45. pontot)

Hivatkozás:

a Törvényszék fent hivatkozott Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2010. március 23-án hozott végzésének 37. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

4. A kártérítési kereset benyújtása határidejének meghatározása jogkérdés. A tisztviselő és az intézmény közötti munkaviszonyból eredő kártérítési kérelem benyújtására alkalmazandó szabályozásban előírt határidő hiányában az említett kérelmet ésszerű határidőn belül kell benyújtani, amit az adott ügy körülményeire tekintettel kell meghatározni. E tekintetben, noha a Közszolgálati Törvényszék saját maga állapítja meg és értékeli a releváns tényeket, azok elferdítésének esetét kivéve, ezt követően az ésszerű határidő betartására tekintettel azokat jogi szempontból a Törvényszék ellenőrzése mellett értékeli.

(lásd a 47. pontot)

Hivatkozás:

a Törvényszék fent hivatkozott Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2010. március 23-án hozott végzésének 39. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

5. Amikor a Közszolgálati Törvényszék Hivatala ajánlott küldeményként továbbítja a keresetlevelet az alperes fél részére, a kézbesítés időpontja, amely elindítja a határidő múlását, az a nap, amelyen az említett fél a neki címzett ajánlott küldemény átvételi elismervényét aláírta.

(lásd a 69. és 70. pontot)

Hivatkozás:

a Törvényszék fent hivatkozott Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2010. március 23-án hozott végzésének 64. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.